

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8XCdo/49/2016
Identifikačné číslo spisu:	3212204778
Dátum vydania rozhodnutia:	23.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Ladislav Górász
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:3212204778.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingová č. 4, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 6 C 319/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 30. marca 2016 sp. zn. 5 Co 773/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Bánovce nad Bebravou uznesením z 17. marca 2015, č. k. 6 C 319/2012-225 uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie vo výške 20 eur, pričom o výške poplatku rozhodol podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu Zákona o súdnych poplatkoch č. 71/1992 Zb.

Krajský súd v Trenčíne na odvolanie žalobkyne uznesením z 30. marca 2016 sp. zn. 5 Co 773/2015 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Okrem iného sa stotožnil so záverom prvostupňového súdu, ktorý o poplatkovej povinnosti rozhodol správne, jasne a zrozumiteľne v uznesení, ktorým uložil zaplatiť žalobkyni súdny poplatok za odvolanie a tiež uviedol ustanovenia, ktorými sa pri svojom rozhodovaní riadil.

Uznesenie odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dovolaním, v ktorom žiadala zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, lebo v danom prípade sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p.). tým, že jeho rozhodnutie je „absolútne“ prekvapivé, lebo popiera doterajšiu konštantnú judikatúru, žalobkyni bola v rozpore so zákonom č. 71/1992 Zb. uložená poplatková

povinnosť za odvolanie a tým jej bol spôsobený zásah do jej ústavného práva na súdnu ochranu, ktorý bližšie v dovolaní rozviedla.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 5 Cdo 284/2014, 5 Cdo 294/2014, 6 Cdo 236/2014, 6 Cdo 295/2014, 6 Cdo 279/2014, 8 Cdo 305/2014, 8 Cdo 220/2014). Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalobkyne podľa § 237 a § 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.